

Изведнажъ се разсърди на себе си :

— Какво ще извъртамъ. Хората казватъ, че Загоровъ знаелъ нѣкои компромитиращи работи за министриабла Здравевъ.

Ася нарочно настояваше :

— Нима е възможно за това да се убие човѣкъ и при това — приятелъ и заслужилъ!

Ведровъ се спрѣ, изгледа го изпитливо и започна да се смѣе :

— Тукъ е тайниятъ смисълъ на моята картина. Въ нашия общественъ животъ израстватъ чудовища, за които всичко е възможно. Тѣ сж отъ рода на влѣчугитѣ, а очитѣ имъ гледатъ на кръвъ. Вчера тѣ убиха Загорова, днесъ погубиха Илова, утре ще махнатъ тебе и всички като тебе.

Младеновъ се обади безстрастно :

— Ти си пакъ на твоята тема за червеитѣ.

Стариятъ наистина бѣше дошълъ на своята тема, но сега той не изглеждаше злѣченъ скептикъ. а — борецъ съ страсть. Той намираше, че лошото е порасло до последнитѣ си граници. За него Иловъ не е единична личностъ, а плеада идеалисти, които днесъ умиратъ. Докато водителитѣ на партията — ония, които въ душата си сж таили винаги очакването да бждатъ облагодетелствувани отъ властта — сж благополучно побѣгнали и ядатъ предварителнитѣ си награди. Ася Струмски, Загоровъ — за него сжщо не сж единични личности, а легионъ мълчаливци, върху чиято победа днесъ Здравевци градятъ силата и благосъстоянието си. Това значи картината му: